

สามัญสำนึกและมารยาท2

นำเสนอเมื่อ : 9 พ.ค. 2552

แข่งขันทางด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับเวลาที่ต้องลดน้อยลงตามไปด้วย คนมีเวลาทำงานและพักผ่อนมากกว่า ความเครียดน้อยกว่า การแข่งขันน้อยกว่า จิตใจของผู้คนดีกว่า ความมีน้ำใจและมารยาททางสังคมมีมากกว่าเป็นอัตราส่วนที่ดีต่อกัน

ในทางตรงข้าม สังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงไปเป็นวัตุนิยมสูง แต่ขาดพัฒนาการทางด้านที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่การดำเนินชีวิตโดยทั่วไปของประชากรในสังคม เช่น ขาดสาธารณูปโภคที่เหมาะสมสำหรับการทำกิจวัตรและประกอบธุรกิจที่คนในโลกปัจจุบันต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคมนาคมและการขนส่งมวลชน แนนอนที่สุด ภาพแห่งการแก่งแย่ง เบียดเสียด กระเที้ยนกระเทือหรืออย่างชนิดเอาเป็นเอาตายของบุคคลบางคนยอมปรากฏให้เห็นทางสังคมได้อย่างเด่นชัด ซึ่งมีมากและเป็นภาพอันน่าเกลียดน่าชังไม่งดงาม

.....คนในสังคมเช่นกล่าวนี้ มักขาดความมีมารยาทอันดีงามขั้นพื้นฐานเบื้องต้น และขาดพฤติกรรมการแสดงออกที่บ่งบอกความมีสามัญสำนึกของผู้คนผู้อยู่ในสังคมรวมกันนั้นฟังมี ยิ่งนานวันปริมาณผู้คนที่สร้างภาพลบทางสังคมก็จะยิ่งทวีอัตราจำนวนมากขึ้นตามไปด้วย เนื่องจากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่เกิดขึ้นบ่อยจนหาชิน ดูเป็นพฤติกรรมการกระทำที่ในที่สุดกลายเป็นเสมือนเรื่องธรรมดาสามัญ คนบางคนหรือบางกลุ่มก็จึงซึมซับลักษณะพฤติกรรมการแสดงออก ซึ่งปราศจากความมีมารยาทที่ดีงาม หรือแม้กระทั่งปราศจากสามัญสำนึกเบื้องต้นที่พึงมี เช่น การเดินชนผู้อื่นบนทางเดินโดยไม่กล่าวคำขอโทษ เสมือนสะดุดก้อนหินหรือหลักตออะไรสักอย่าง เป็นต้น

โดยสามัญสำนึกการหลีกเลี่ยงที่จะเดินชนกระแทกกระแทก เบียดผู้อื่น ควรเกิดขึ้นในจิตสำนึกหรือสามัญสำนึกอย่างเป็นอัตโนมัติ แต่หากโดยความบังเอิญอุบัติเหตุหรือความจำเป็นอันสุดวิสัย คือหลีกเลี่ยงไม่ทันหรือหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อเดินชนบุคคลอื่นก็ควรต้องรีบกล่าวและแสดงอาการขอโทษในทันที นี่คือนมารยาทที่งดงามพึงปฏิบัติ...